

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
סוטה-המקנא	מאן דאמר										
יוסף זכה וכו':											ג.
מאי שנא מעיקרא דכתיב ויעל יוסף לקבור את אביו ויעלו את כל עבדי פרעה וגו' והדר: (בראשית נ) וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו, ומאי שנא לבסוף דכתיב: (בראשית נ) וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו והדר וכל העולים אתו לקבור את אביו?											ג.
בתחילה עד שלא ראו בכבודן של ישראל לא נהגו בהן כבוד, ולבסוף שראו בכבודן נהגו בהן כבוד, דכתיב: (בראשית נ) ויבאו עד גורן האטד	רבי יוחנן:										ג.
וכי גורן יש לו לאטד?											ג.
מלמד, שהקיפוהו כתרין לארונן של יעקב כגורן זה שמקיפים לו אטד, שבאו בני עשו ובני ישמעאל ובני קטורה.	רבי אבהו:										ג.
כולם למלחמה באו, כיון שראו כתרין של יוסף תלוי בארונן של יעקב, נטלו כולן כתרין ותלאום בארונן של יעקב. שלשים ושישה כתרין נטלו בארונן של יעקב.	תנא:										ג.
(בראשית נ) ויספדו שם מספד גדול וכבדו מאד											ג.
אפי' סוסים ואפילו חמורים.	תנא:										ג.
כיון שהגיעו למערת המכפלה, אתא עשו קא מעכב, אמר להן: (בראשית מט) ממרא קרית הארבע היא חברון											ג.
קרית ארבע - ארבע זוגות היו: אדם וחוה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה	ואמר רבי יצחק:										ג.
איהו קברה ללאה בדידיה, והאי דפייש ידידי הוא.											ג.
אמרו ליה: זבינתה.											ג.
אמר להו: נהי דזביני בכירותא, פשיטותא מי זביני?											ג.
אמרו ליה: אין, דכתיב: (בראשית נ) בקברי אשר כריתי לי											ג.
אין כירה אלא לשון מכירה, שכן בכרכי הים קורין למכירה כירה.	וא"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:										ג.
אמר להו: הבו לי איגרתא											ג.
אמרו ליה: איגרתא בארעא דמצרים היא. ומאן ניזיל? ניזיל נפתלי, דקליל כי איילתא, דכתיב: (בראשית מט) נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי שפר.											ג.
אל תקרי אמרי שפר אלא אמרי ספר.	רבי אבהו:										ג.
חושים בריה דדן תמן הוה ויקרין ליה אודניה, אמר להו: מאי האי? ואמרו ליה: קא מעכב האי עד דאתי נפתלי מארעא דמצרים. אמר להו: ועד דאתי נפתלי מארעא דמצרים יהא אבי אבא מוטל בבזיון? שקל קולפא מחייה ארישיה, נתרן עיניה ונפלו אכרעא דיעקב, פתחינהו יעקב לעיניה ואחיו. והיינו דכתיב: (תהלים נח) ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע.											ג.
באותה שעה נתקיימה נבואתה של רבקה, דכתיב: (בראשית כז) למה אשכל גם שניכם יום אחד, ואע"ג דמיתתן לא ביום אחד הוא, קבורתן מיהא ביום אחד הוא.											ג.
ואי לא עסק ביה יוסף, אחיו לא הוה מעסקי ביה? והכתיב: (בראשית נ) וישאו אותו בניו ארצה כנען											ג.
אמרו: הניחו לו כבודו במלכים יותר מבהדיוטות.											ג.
מי לנו גדול מיוסף כו'.											ג.
בא וראה כמה חביבות מצות על משה רבינו, שכל ישראל כולן נתעסקו בבזיה והוא נתעסק במצות, שנאמר: (משלי י) חכם לב יקח מצות וגו'.	ת"ר:										ג.
ומנין היה יודע משה רבינו היכן יוסף קבור?											ג.
סרה בת אשר נשתיירה מאותו הדור, הלך משה אצלה, אמר לה: כלום את יודעת היכן יוסף קבור? אמרה לו: ארון של מתכת עשו לו מצרים וקבעוהו בנילוס הנהר, כדי שיתברכו מימיו. הלך משה ועמד על שפת נילוס, אמר לו: יוסף, יוסף, הגיע העת שנשבע הקב"ה שאני גואל אתכם, והגיעה השבועה שהשבעת את ישראל, אם אתה מראה עצמך - מוטב, אם לאו - הרי אנו מנוקין משבועתך, מיד צף ארונן של יוסף.	אמרו:										ג.
ואל תתמה היאך ברזל צף, שהרי כתיב: (מלכים ב' ו) ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים וגו' אהא אודני והוא שאול ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל, והלא דברים ק"ו: ומה אלישע תלמידו של אליהו ואליהו תלמידו של משה - צף ברזל מפניו, מפני משה רבינו - על אחת כמה וכמה.											ג.

disputants-חולקים statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה	central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:
---	---

Talmud Navigator											
סוטה-המקנא			א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ								
מימרא			מאן דאמר								
בקרניט של מלכים היה קבור, הלך משה ועמד על קברניט של מלכים, אמר: יוסף, הגיע עת שנשבע הקב"ה שאני גואל אתכם, והגיעה שבועה שהשבעת את ישראל, אם אתה מראה עצמך - מוטב, ואם לאו - הרי אנו מנוקין משבועתך, באותה שעה נודעו ארונו של יוסף, נטלו משה והביאו אצלו.	רבי נתן:								!	◇	יג.
וכל אותן שנים שהיו ישראל במדבר, היו שני ארונות הללו אחד של מת ואחד של שכינה מהלכין זה עם זה והיו עוברין ושבין אומרים: מה טיבן של שני ארונות הללו?									o	◇	יג.
אחד של מת ואחד של שכינה	אמרו:								^		יג.
וכי מה דרכו של מת להלך עם שכינה?									!		יג.
קיים זה כל מה שכתוב בזה.	אמרו:								!	◇	יג:
ואי לא עסיק ביה משה, ישראל לא הוו מיעסקי ביה? והכתיב: (יהושע כד) ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם										ז	יג.
ותו, אי לא איעסקו ביה ישראל, בניו לא הוו מיעסקי ביה? והכתיב: (יהושע כד) ויהיו לבני יוסף לנחלה										ז	יג.
הניחו לו, כבודו במרובים יותר מבמועטין	אמרו:								!	◇	יג.
הניחו לו, כבודו בגדולים יותר מבקטנים	ותו אמרו:								!	◇	יג.
קברו בשכם										■	יג:
מאי שנא בשכם?										ז	יג.
משכם גבוהו, ולשכם נחזיר אבידתו.	רבי חמא ברבי חנינא:								!	◇	יג.
קשו קראי אהדדי, כתיב: (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו, וכתיב: ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל וגו'										ז	יג.
כל העושה דבר ולא גמרו ובא אחר וגמרו, מעלה עליו הכתוב על שגמרו כאילו עשאו.	רבי חמא ברבי חנינא:								!	◇	יג.
אף מורידין אותו מגדולתו, דכתיב: (בראשית לח) ויהי בעת ההיא וירד יהודה.	רבי אלעזר:									■	יג.
אף קובר אשתו ובניו, דכתיב: (בראשית לח) ותמת בת שוע אשת יהודה וגו', וכתיב: וימת ער ואונן.	רבי שמואל בר נחמני:									■	יג.
מפני מה נקרא יוסף עצמות בחייו? מפני שלא מיהה בכבוד אביו, דקאמרי ליה (בראשית מד) עבדך אבינו, ולא אמר להו ולא מידי.	רב יהודה אמר רב:									■	יג.
מפני מה מת יוסף קודם לאחיו? מפני שהנהיג עצמו ברבנות.	רב יהודה אמר רב, ואיתימא רבי חמא ברבי חנינא:									■	יג.
(בראשית לט) ויוסף הורד מצרימה										■	יג.
אל תיקרי הורד אלא הוריד, שהוריד איצטגניני פרעה מגדולתו.	רבי אלעזר:									■	יג.
ויקנהו פוטיפר סריס פרעה										■	יג.
שקנאו לעצמו. בא גבריאלי ופירעו, מעיקרא כתיב פוטיפר, ולבסוף פוטיפרע.	רב:									■	יג.
מי לנו גדול ממשה וכו'.										■	יג:
(דברים ג) ויאמר ה' אלי רב לך										■	יג.
ברב בישר, ברב בישרוהו ברב בישר - (במדבר טז) רב לכם, ברב בישרוהו - רב לך.	רבי לוי:									■	יג.
דבר אחר: רב לך - רב יש לך, ומנו? יהושע.										■	יג.
דבר אחר: רב לך - שלא יאמרו הרב כמה קשה ותלמיד כמה סרבן.										■	יג.
וכל כך למה?										ז	יג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
סוטה-המקנא	מאן דאמר										
לפום גמלא שיחנא.	תנא דבי רבי ישמעאל:								!	◇	יג:
(דברים לא) ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום										◇	יג:
שאין ת"ל היום, היום מלאו ימי ושנותי, ללמדך, שהקב"ה משלים שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחדש לחדש, דכתיב: (שמות כג) את מספר ימך אמלא.										◇	יג:
לא אוכל עוד לצאת ולבא										◇	יג:
מאי לצאת ולבא?									^		יג:
אילימא לצאת ולבא ממש									!		יג:
והכתיב: (דברים לד) ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא נס ליחה, וכתיב: (דברים לד) ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו,									ז		יג:
שתיים עשרה מעלות היו שם, ופסען משה בפסיעה אחת	ותניא:								ז		יג:
לצאת ולבוא בדברי תורה, מלמד, שנסתתמו ממנו שערי חכמה.	רבי שמואל בר נחמני א"ר יונתן:								!	◇	יג:
(דברים לא) וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד										◇	יג:
אותה שבת של דיו זוגי היתה, ניטלה רשות מזה וניתנה לזה.	תנא:									◇	יג:
אילמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, היכן משה מת? בחלקו של ראובן, דכתיב: (דברים לד) ויעל משה מערבות מואב אל הר נבו, ונבו בחלקו של ראובן קיימא, דכתיב: (במדבר לב) ובני ראובן בנו וגו' ואת נבו וגו' והיכן משה קבור? בחלקו של גד, דכתיב: (דברים לג) וירא ראשית לו וגו', ומחלקו של ראובן עד חלקו של גד כמה היו? ארבעה מילין, אותן ארבעה מילין מי הוליכו? מלמד, שהיה משה מוטל בכנפי שכינה, ומלאכי השרת אומרים: (דברים לג) צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל, והקדוש ברוך הוא אומר: (תהלים צד) מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און.	רב יהודה:									◇	יג:
(קהלת ח) מי כהחכם ומי יודע פשר דבר.	שמואל:									◇	יג:
(איוב כח) החכמה מאין תמצא.	רבי יוחנן:									◇	יג:
(דברים לד) וימת שם משה וגו'.	רב נחמן:									◇	יג:
וימת שם משה ספרא רבה דישראל.	סמליון:									◇	יג:
שנים עשר מיל על שנים עשר מיל כנגד מחנה ישראל, בת קול משמיע ואומר: וימת משה ספרא רבה דישראל.	תניא, רבי אליעזר הגדול:									◇	יג:
לא מת משה, כתיב הכא: וימת שם, וכתיב התם: (שמות לד) ויהי שם עם ה', מה להלן עומד ומשמש, אף כאן עומד ומשמש.	יש אומרים:									◇	יג:
(דברים לד) ויקבר אותו בגיא בארץ מואב מול בית פעור										◇	יג:
סימן בתוך סימן, ואפ"ה ולא ידע איש את קבורתו.	רבי ברכיה:									◇	יג:
וכבר שלחה מלכות הרשעה אצל גסטרא של בית פעור: הראנו היכן משה קבור?										◇	יג:
עמדו למעלה נדמה להם למטה, למטה - נדמה להם למעלה, נחלקו לשתי כיתות, אותן שעומדים למעלה נדמה להן למטה, למטה - נדמה להן למעלה, לקיים מה שנאמר: (דברים לד) ולא ידע איש את קבורתו.										◇	יג: